

(J. Pedersen), har sagt: Vi er alle i Venstre for Øernes Afstaaelse. Hvilke Meninger man nu end kan danne sig om Stillingen her i Landet, saa vil de ærede konservative Salgsmodstandere ikke være i Tvivl om, at et Valg paa denne Sag vil medføre, at Radikale og Socialdemokrater og Venstremænd, som alle vil stemme for Øernes Salg sammen med de konservative Mænd, som ogsaa er Tilhængere af det, uvægerligt og nødvendigt vil udgøre Flertallet i den nye Rigsdag. Altsaa, at vælge denne Vej er det samme som at ofre Øerne. Det er de konservative Salgsmodstanderes Standpunkt, og dette Standpunkt vælger de paa et Tidspunkt, hvor der tilbydes dem den eneste Mulighed, som overhovedet findes for dem for at bevare Øerne, nemlig en Folkeafstemning. Thi dér er der jo ikke samme Sikkerhed, som der er med Hensyn til Rigsdagens Stilling. Jeg vil ikke foregøgle Dem noget og har aldeles ikke gjort det tidligere; jeg er overbevist om, at Folkets aldeles overvejende Flertal er for Øernes Afstaaelse, men de Herrer maa dog tro paa noget af, hvad de siger og ser skrevet i deres Blade i denne Tid med Hensyn til denne Sag. Hvorfor vil de saa ikke prøve den eneste Mulighed, der er? Den Vej, de gaar, er at kaste Muligheden over Bord, ofre den fuldkomment, alt for at have den enestaende Ære atter at kunne samarbejde med det ærede Medlem fra Ringkøbing. Under almindelige Forhold vilde jeg have indskrænket mig til at ønske dem til Lykke til den nye Erfaring, de med Hensyn til dette Forbund vil faa at lægge til de gamle. Men i dette Øjeblik er der ikke almindelige Forhold her i Landet, og da tillader jeg mig at sige dem, at de skulde dog i sidste Øjeblik overveje Ansvaret ved, hvad det nu er, de træder ind i.

Richelieu: I 1902, altsaa for kun 14 Aar siden, blev der her i dette høje Ting forkastet et Forslag om at sælge vore vestindiske Øer, og naar der allerede nu igen fremkommer Forslag derom, saa angives der blandt de forskellige Grunde hertil ogsaa den, at de forskellige Foretagender ovre paa Øerne, som det private Initiativ har iværksat, kun har bragt Skuffelser og Vanheld, og at det derfor ikke er til nogen Nytte at foretage noget mere i denne Retning. Denne Paastand finder jeg ganske urigtig. Thi det private Initiativ har gjort et stort Arbejde ovre paa Øerne, det har brugt mange Millioner til at ophjælpe forskellige Foretagender derovre, og det har i de allerfleste Tilfælde haft gode Resultater af de Fore-

tagender, det har oprettet. Blandt disse Foretagender skal jeg saaledes nævne, at der straks efter, at Salget blev forkastet, ved de 5 store Bankers Sammentræden herhjemme blev oprettet en vestindisk Nationalbank med en Kapital paa 5 Mill. Francs fordelt paa de forskellige Banker. Denne Bank har gjort et stort Arbejde for Øerne ved at reorganisere hele deres Pengevæsen, og ogsaa paa forskellige andre Maader har den været af den allerstørste Betydning for Øerne, og da den samtidig har givet et tilfredsstillende Udbytte af sin Virksomhed, saa tror jeg ikke, man kan sige om den, at den har været en Skuffelse eller et Vanheld. Samtidig med Banken blev der oprettet et Dampskibsselskab med en Kapital paa ca. 4 Mill. Kr. Dette Selskab byggede 3 store Dampskibe: „St. Croix“, „St. Thomas“ og „St. Jan“, som blev sat i Fart mellem Hjemlandet og Øerne og fra disse til de forskellige Havne i Centralamerika. Da det senere viste sig, at disse Skibe ikke var store nok til det Formaal, de var byggede for, efter at Trafikken havde udvidet sig, gik de over til Østasiatisk Kompagni, som satte større og mere tidssvarende Skibe ind paa Ruten, og som derefter stadig har udvidet den og forbedret den; saa det Foretagende kan sikkert heller ikke siges at være en Skuffelse eller et Vanheld. Dernæst oprettede Østasiatisk Kompagni paa St. Thomas et Handelselskab, som skulde ophjælpe Handelen paa Øerne, og som ogsaa havde til Formaal at levere Kul og Proviant og Vand paa de billigst mulige Betingelser til Skibe, der anløb Havnen, idet der angaves som Grund til, at mange Skibe gik bort derfra, at Prisen for alle den Slags Skibsproviante-ringssager derovre var alt for høj. Ogsaa dette Selskab har gjort et godt Arbejde, og Resultatet før Krigen viste, at Skibene igen kom tilbage til Havnen i større Antal end tidligere. Det Selskab maa altsaa heller ikke kunne siges at have været en Skuffelse i nogen Retning.

Det vestindiske Lotteri, der blev oprettet omtrent paa samme Tid — nu hedder det Koloniallotteriet —, havde mange Vanskeligheder at kæmpe med i Begyndelsen, men gennem alle Aarene har det dog givet et stort og stadigt stigende Overskud til Statskassen. Det har saaledes i de forløbne Aar i alt givet over 5 Mill. Francs i Afgift, og sidste Aar indbetalte det i Statskassen henimod 600,000 Kr. eller nok til at dække saa godt som alle Statskassens Udgifter til Øerne — og som man i øvrigt kan se af Statsregnskabet, har Staten i